

מסכת בבא קמא

פרק ד משנה ה

שור שנגח את האדם ומת, מועד, משלם כפר, ותם, פטור מן
הכפר. וזה וזה חייבים מיתה. וכן בכו וכן בבית. נגח עבד או
אמה, נותן שלשים סלעים, בין שהוא יפה מנה ובין שאינו
יפה אלא דינר אחד: